

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของหญิงตั้งครรภ์มุสลิม ในเขตอำเภอหรือเกาะ จังหวัดนราธิวาส และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของหญิงตั้งครรภ์มุสลิมในเขตอำเภอหรือเกาะ จังหวัดนราธิวาส กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงตั้งครรภ์มุสลิมที่มารับบริการฝากครรภ์ในสถานบริการสาธารณสุขในเขตอำเภอหรือเกาะ จังหวัดนราธิวาส จำนวน 185 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามที่จัดทำขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Pearson's Product – moment Correlation , t – test และ F – test

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา ประกอบอาชีพแม่บ้าน มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท เป็นการตั้งครรภ์ที่ 1 – 2 มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองขณะตั้งครรภ์อยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 0.69) ได้รับแรงสนับสนุนจากบุคคลในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.99) ได้รับแรงสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.31) มีความเชื่อ ศาสนา และวัฒนธรรมต่อการดูแลสุขภาพตนเองขณะตั้งครรภ์อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.96) และมีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.09)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของหญิงตั้งครรภ์มุสลิม คือ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และความเชื่อ ศาสนา และวัฒนธรรมต่อการดูแลสุขภาพตนเองขณะตั้งครรภ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองขณะตั้งครรภ์ การได้รับแรงสนับสนุนจากบุคคลในครอบครัว และการได้รับแรงสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของหญิงตั้งครรภ์มุสลิม คือ อายุ ลำดับที่ของการตั้งครรภ์

จากผลการศึกษาครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานอนามัยแม่และเด็กเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ดังนี้ คือ 1) ควรมีการดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมให้สมาชิกในครอบครัวทั้งสามี และญาติมีส่วนร่วมในการรับรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ และ 2) เจ้าหน้าที่สาธารณสุขควรให้บริการฝากครรภ์ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

The study of “Self Caring Behavior of Muslim Pregnancies : A Case Study of Rusoa District, Narathiwat Province had the objectives as follow: 1) to study Self Caring Behavior of Muslim Pregnancies in Rusoa District, Narathiwat Province and 2) to study factors affecting Self Caring Behavior of Muslim Pregnancies in Rusoa District, Narathiwat Province

The sample were 185 Muslim pregnancies who using the services at Public Health Service Station in Rusoa District, Narathiwat Province. The questionnaires were used for collecting data. The statistics employed for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

Results

It was found that most of the sample aged between 26-35 years, graduated less than Prathom Suksa level, being the housewife, their income less than 5,000 baht, having first and second time pregnant. Their knowledge about the self — caring during pregnant were at a high level (mean = 0.69). They received the support from their families at a moderate level (mean = 2.99) and from the Public Health Officers at a high level (mean = 3.31). Their believes and culture toward self — caring during pregnant were at a moderate level (mean = 2.96). Their self — caring pregnancy behavior were at a high level (mean = 3.09).

Factors which had a significant relationship to the self — caring pregnancy behavior of Muslim women at 0.05 level were education level, occupation, income, religion belief and culture toward self — caring pregnancy behavior and at 0.01 level were knowledge of self — caring during pregnant, family and Public Health Officer support.

However, factors did not affected self — caring pregnancy behavior of Muslim women were age and number of pregnancy.

Suggestion

There were some suggestion to improve the efficiency and effectiveness of self — caring pregnancy were:

1. They should hold the activities to create the relationship among their families and cousin,
2. The Public Health Officer should provide the service strictly at the set up standard.